

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **J. A.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2016, č. j. 1963/DS/2016,
JID: 139536/2016/KUUK/Zvo,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2016, č. j. 1963/DS/2016, JID: 139536/2016/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „městský úřad“) ze dne 15. 2. 2016, č. j. OD/5243/2016/HZ. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnávána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí i přes specifickou blokové řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série „X“, č. „X“, a blok série „X“, č. „X“, které jsou podle žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série „X“, č. „X“, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.
4. Dále žalobce namítl, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Žalobce uzavřel, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

5. K pokutovým blokům ze dne 28. 5. 2014 a 19. 6. 2015 žalobce uvedl, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1f3“, a pokutové bloky proto podle žalobce obsahovaly chybnou právní kvalifikaci. Dále žalobce zdůraznil, že není zjistitelné, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na veřejně přístupném místě, nebo na soukromém pozemku. Chybně byla dle žalobce rovněž uvedena právní kvalifikace obsažená v kolonce pro vyličení událostí zmíněných pokutových bloků, neboť je tam uvedeno „§18/4 z.č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.
6. K pokutovým blokům ze dne 23. 10. 2012 a 20. 4. 2015 žalobce konstatoval, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1k“, a pokutové bloky proto podle žalobce obsahovaly chybnou právní kvalifikaci. Dále žalobce zdůraznil, že není zjistitelné, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na veřejně přístupném místě, nebo na soukromém pozemku. Poukázal na to, že popis skutku je ve formátu „*pásky*“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem o silničním provozu. K blokům na pokutu ze dne 23. 10. 2012 a 20. 4. 2015 žalobce dále poznamenal, že v nich absentuje uvedení přidružené právní normy, která předpokládá postižitelnost daného jednání, když správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.
7. V případě pokutového bloku ze dne 1. 11. 2014 žalobce upozornil na to, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „125c/1f1“, a pokutový blok proto podle žalobce obsahoval chybnou právní kvalifikaci. Dále žalobce poznamenal, že není zjistitelné, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na veřejně přístupném místě, nebo na soukromém pozemku. Zdůraznil, že popis skutku je ve formátu „*telefon*“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem o silničním provozu. Chybně byla dle žalobce rovněž uvedena právní kvalifikace obsažená v kolonce pro vyličení událostí zmíněných pokutových bloků, neboť je tam uvedeno „§7/1c z.č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí městského úřadu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný konstatoval, že se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce včetně poukazu na předložené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek, s nimiž se neztotožnil. Žalovaný dále zdůraznil, že městský úřad postupoval správně, pokud si poté, co žalobce uplatnil námitku proti záznamů bodů, vyžádal kopie pokutových bloků k oznámením o uložení pokut, na jejichž základě byly body do registru zaznamenány. Poukázal na to, že městský úřad podal podněty k přezkumným řízením, přičemž v přezkumných řízeních týkajících se pokutových bloků nebylo shledáno, že rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy. K tvrzení žalobce, jaké údaje by měly být patrné z rozhodnutí v blokovém řízení, žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a dodal, že pokud měl žalobce nějaké pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a s údaji Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zaznamenanými v pokutovém bloku. Žalovaný dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 94/2012 a uzavřel, že žalobci byly body zaznamenány oprávněně, v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 23. 6. 2015 č. j. OD/21179/2015/HZ, který byl žalobci doručen dne 25. 6. 2015, oznámil městský úřad žalobci, že ke dni 19. 6. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Podáním ze dne 1. 7. 2015 podal žalobce prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce námítky proti veškerým záznamům, kterými dosáhl dvanácti bodů. Městský úřad si následně vyžádal kopie dotčených pokutových bloků Dle sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, ze dne 16. 9. 2015, č. j. KRPJ-87095-8/ČJ-2015-1600DP, nebylo možné zahájit přezkumné řízení ve věci pokutového bloku ze dne 23. 10. 2012, neboť již marně uplynula lhůta pro zahájení tohoto řízení. Rovněž dle sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 21. 10. 2015, č. j. KrÚ 68165/2015/ODSH/11, nebylo možné v případě bloku na pokutu ze dne 28. 5. 2014 zahájit přezkumné řízení, neboť již marně uplynula lhůta pro zahájení tohoto řízení. Dle sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 14. 10. 2015, č. j. KRPU-181375-4/ČJ-2015-0400DP-10, a ze dne 27. 11. 2015, č. j. KRPU-228509-7/ČJ-2015-0400DP-10, nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení v případě pokutových bloků ze dne 1. 11. 2014 a ze dne 20. 4. 2015. Též Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, dle svého sdělení ze dne 23. 10. 2015, č. j. KRPS-336070-6/ČJ-2015-010306-JK, neshledala důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci pokutového bloku ze dne 19. 6. 2015. Následně městský úřad vydal dne 15. 2. 2015 rozhodnutí, jímž zamítl námítky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 7. 3. 2016 prostřednictvím svého zmocněnce neodůvodněné odvolání, které k výzvě městského úřadu doplnil podáním ze dne 2. 6. 2016. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
12. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku. Z bloku na pokutu ze dne 23.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. 2012, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, je zřejmé, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky „X“ dne 23. 10. 2012 v 12:00 hod. na 162. km dálnice D1 nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsaného takto: „*nepoužití zádržného systému řidič.*“
13. Z bloku na pokutu ze dne 28. 5. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 2 000 Kč, soud zjistil, že dne 28. 5. 2014 v 18:47 hod. v obci Lázně Bohdaneč u křižovatky ulic Šípkova a Škroupova byla žalobci jako řidiči motorového vozidla reg. značky „X“, naměřena rychlost 71 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku slovy: „*v obci překročil nejvyšší povolenou rychlost stanovenou obecnou úpravou (50 km/h) o 21 km/h (3 km/h odečteny, naměřeno 74 km/h)*“.
14. Z bloku na pokutu ze dne 1. 11. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 300 Kč, vyplynulo, že dne 1. 11. 2014 v 12:20 hod. v obci Roudnice nad Labem, v ulici Alej 17. listopadu u nákupního centra Lidl, žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky „X“ držel při řízení telefonní přístroj, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku slovy: „*telefonování*“.
15. Z bloku na pokutu ze dne 20. 4. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, je zřejmé, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky „X“ dne 20. 4. 2015 v 8:30 hod. v obci Roudnice nad Labem, v ulici Alej 17. listopadu, nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsaného takto: „*řidič nebyl za jízdy připoután.*“
16. Z bloku na pokutu ze dne 19. 6. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 1 000 Kč, soud zjistil, že dne 19. 6. 2015 v 10:34 hod. na silnici I/16 v obci Hvězda byla žalobci jako řidiči motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena rychlost 70 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku slovy: „*Rychlost 50/73/70*“.
17. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že s právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neztotožňuje, neboť žalovaný vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžadoval § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2016 (dále jen „zákon o přestupcích“). Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, která přestupce porušil. Z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání je popsáno dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

19. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
20. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku nedošlo.

21. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
22. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“* Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
23. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými námitkami zpochybnil pouze záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 23. 10. 2012, ze dne 28. 5. 2014, ze dne 1. 11. 2014, ze dne 20. 4. 2015 a ze dne 19. 6. 2015. Soud se proto zabýval pouze záznamy bodů, které byly žalobci v registru řidičů zaznamenány na základě zmíněných pokutových bloků. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
24. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal a ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.

25. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 23. 10. 2012, 28. 5. 2014, 1. 11. 2014, 20. 4. 2015 a 19. 6. 2015. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
26. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
27. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v žalobcem zmíněném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
28. Žalobce se dne 28. 5. 2014 dopustil přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku bylo přestupkové jednání shrnuto slovy: „v obci překročil nejvyšší povolenou rychlost stanovenou obecnou úpravou (50 km/h) o 21 km/h (3 km/h odečteny, naměřeno 74 km/h)“. Rovněž přestupkové jednání, jehož se žalobce dopustil dne 19. 6. 2015, spočívalo v porušení povinnosti jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h, čímž opětovně porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku ze dne 19. 6. 2015 bylo přestupkové jednání popsáno slovy: „Rychlost 50/73/70“. Z pokutových bloků ze dne 28. 5. 2014 a ze dne 19. 6. 2015 je tedy zjevné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Z obsahu pokutových bloků je též zjevné, že se žalobce přestupků dopustil na veřejně přístupných komunikacích (např. silnice I. třídy č. 16), a námitka žalobce, že není zjištěitelné, zda k přestupku došlo na veřejně přístupné komunikaci, nebo soukromém pozemku, je nepřijatelná. Pokutové bloky rovněž obsahují odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a proto i námitka nesprávné právní kvalifikace obsažené

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v dotčených pokutových blocích je nedůvodná. Pokud jde o to, že je v pokutových blocích ze dne 28. 5. 2014 a ze dne 19. 6. 2015 uveden údaj „§125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“, nemá soud žádné pochybnosti o tom, že tento údaj znamená, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Zkracování ustanovení uvedeného zákona v pokutových blocích je obvyklou praxí správních orgánů, která je správními soudy pro tento typ rozhodnutí akceptována. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatel za každý z výše uvedených přestupků připíše tři body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření.

29. Přestupková jednání, kterých se žalobce dopustil dne 23. 10. 2012 a 20. 4. 2015, spočívala v porušení povinnosti vymezené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede podle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Tím se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Soud opětovně uvádí, že pokud je v pokutovém bloku ze dne 23. 10. 2012 uveden údaj „§125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a v bloku na pokutu ze dne 20. 4. 2015 údaj „§125c 1k zák. č. 361/2000 Sb.“, je naprosto zjevné, že tyto údaje znamenají, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Předmětné pokutové bloky obsahovaly také slovní popis přestupkových jednání (v bloku na pokutu ze dne 23. 10. 2012 bylo uvedeno „*nepoužití zádržného systému řidiče*“, resp. „*řidič nebyl za jízdy připoután*“ v případě bloku na pokutu ze dne 20. 4. 2015). Z uvedených pokutových bloků je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem zaznamenají pachatel tohoto přestupku tři body.
30. Přestupkové jednání, kterého se žalobce dopustil dne 1. 11. 2014, spočívalo v porušení zákazu stanoveného v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž již ze samotného uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku je podle přesvědčení soudu zjevné, že řidič při jízdě vozidlem porušil zákaz držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, neboť v tomto ustanovení není žádný jiný zákaz (či povinnost) řidiče, či jiné osoby, upraven. Tím se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Soud i v tomto případě zdůrazňuje, že u údaje obsaženého v předmětném bloku („§ 125c 1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“) se jedná o zkrácení právě § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, který vymezuje přestupek, jehož se žalobce dopustil. Nelze tak hovořit o tom, že by ve zkrácení předmětného ustanovení zákona o silničním provozu bylo možno spatřovat chybnou právní kvalifikaci obsaženou v pokutovém bloku. Předmětný pokutový blok obsahoval také slovní popis přestupkového jednání („*telefonování*“). Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Za držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla se dle přílohy k zákonu o silničním provozu připíše pachatel přestupku dva body.
31. K námitce žalobce, že argument žalovaného o specifičnosti blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákonných požadavků na takovýto druh rozhodnutí, soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifickou povahu blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. „X“ a „X“), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 23. 10. 2012, ze dne 28. 5. 2014, ze dne 1. 11. 2014, ze dne 20. 4. 2015 a ze dne 19. 6. 2015 splněny.

32. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a se správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupný na www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

33. Soud proto uzavírá, že se městský úřad i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.
34. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhoduje v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.
35. Soud shrnuje, že žalobci bylo za přestupky spáchané ve dnech 28. 5. 2014, 1. 11. 2014, 20. 4. 2015 a 19. 6. 2015 připsáno celkem jedenáct bodů. Soud nepřehlédl, že žalobci byly ke dni 23. 10. 2013 odečteny čtyři body, nicméně i přes to zůstal žalobci v jeho bodovém hodnocení i kvůli jeho přestupku spáchanému dne 23. 10. 2012 stále jeden bod. Žalobce tudíž ve spojení s touto skutečností nasbíral ke dni 19. 6. 2015 celkově dvanáct bodů, čímž dosáhl zákonem stanoveného limitu dvanácti bodů (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)